

ת"פ 3122/10/22 - מדינת ישראל נגד שי לוי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 3122-10-22 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	שי לוי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").
2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי, החזיק הנאשם ברישיון להחזקה ושימוש של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 30 גרם.
3. ביום 21.11.21 בשעה 23:58 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב ובתא המטען החזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 3.33 ק"ג.

רישום בפלילים

4. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

שירות המבחן

1. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר, ביום 6.3.24, בו פורטו תולדות חייו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 23, רווק, כאשר בהיותו כבן 13 התגרשו הוריו, הוא עבר להתגורר בבית אביו אך שמר על קשר רציף עם אמו. בהיותו כבן 20 שב להתגורר עמה.

הנאשם התגייס לצבא, שוחרר כעבור חודשיים, השתלב בעבודה במחלקת התברואה בעירייה ובשליחויות.

2. הנאשם מסר כי בהיותו כבן 18 החל לצרוך אלכוהול בנסיבות חברתיות באופן מזדמן וסם מסוג קנבוס, עמוד 1

בתדירות כמעט יומיומית.

הנאשם נפגע ברגלו בתאונת דרכים ולאחר כשנה אושר לו לצרוך קנבוס רפואי. לדבריו, בהדרגה, הפחית את הצריכה באופן עצמאי.

עוד תאר הנאשם כי בעבר התנסה בשימוש בקוקאין וקריסטל, אך הפסיק. הנאשם שלל כיום בעייתיות בתחום ההתמכרויות.

3. הנאשם אישר את המיוחס לו בכתב האישום, גילה הכרה קוגניטיבית מסוימת בבעייתיות המאפיינת את התנהלותו, אולם בה בעת נקט בעמדה רגשית הגנתית, השלכתית וקורבנית. לדבריו, ביקש להוזיל את עלות הסם שצרך, על רקע כאביו הפיזיים ותחושתו שהמינון שניתן לו- לא הספיק.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר יכולת לערוך התבוננות מעמיקה בהתנהלותו ובבחירותיו האישיות. נסיבות ילדותו והתפתחותו הותירו בו פגיעות וחסכים רגשיים ובמהלך השנים, פיתח הנאשם דפוסים התמכרותיים וחיפוש אחר פתרונות קלים ומהירים. יתר על כן, גם לאחר קבלת האישור הרפואי לשימוש בקנבוס רפואי, המשיך הנאשם בצריכת הסם במינון גבוה יותר, ויש בכך כדי לחזק את ההתרשמות לדפוסים התמכרותיים, אשר התפתחו עוד קודם לפציעתו של הנאשם וקודם לקבלת האישור הרפואי.

5. על אף הצהרתו המילולית של הנאשם כי סבל בעבר מתלות בסמים, שירות המבחן התרשם מהיעדר הבנה ממשית באשר לדפוסיו ההתמכרותיים, מהתייחסותו הרגשית, ההגנתית, והקורבנית תוך מיקוד שליטה חיצוני והיעדר יכולות לערוך התבוננות מעמיקה בדפוסיו ובהתנהלותו השולית סביבם.

6. נוכח כל אלה, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה וסיכוי נמוך לכך שהליך שיקומי יצמצם סיכון זה. על כן, ומאחר והנאשם שלל צורך בטיפול, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית והמליץ על הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה.

ראיות לעונש

7. במסגרת הראיות לעונש העיד מטעם ההגנה, מר יצחק לוי- אביו של הנאשם, שביקש מבית המשפט להימנע מהטלת עונש מאסר.

טיעוני הצדדים לעונש

8. במסגרת טיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו וביניהם בריאות הציבור בגוף ובנפש, ביטחון הציבור ושלומם וכן על הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים הנגרמים כתוצאה מהסמים.

המאשימה ציינה כי נוכח כמות הסם הגבוהה בה החזיק הנאשם- 3.33 ק"ג, מדובר בפגיעה חזקה בערכים המוגנים. המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה להעמיד את מתחם הענישה ההולם בין 10 חודשי מאסר ל-20

חודשים.

בהתייחסותה לנסיבות הנאשם עצמו ציינה המאשימה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, את הרקע לביצוע העבירות - רצונו של הנאשם להוזיל את עלויות הקנבוס ואת התרשמות שירות המבחן מדפוסים התמכרותיים ומסיכון גבוה להישנות התנהגות דומה.

לאחר ששקלה המאשימה את מכלול השיקולים, עתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר למשך 11 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

9. ההגנה ציינה כי הנאשם בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה, עובד באופן יציב נתמך על ידי בני משפחתו ועל כן ש למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם.

הסנגור הוסיף וטען כי נסיבות החזקה הסמים מצביעות כי מטרת החזקה היתה לצריכתו העצמית של הנאשם וזאת על אף הכמות שנתפסה. עוד הדגיש כי מדובר בסם מסוכן מסוג קנבוס, כתב האישום הוגש רק לאחר כשנה מביצוע העבירה ועל כן, לשיטתו, אף המאשימה אינה סבורה כי מדובר בעבירה חמורה.

לבסוף, הפנתה ההגנה לפסיקה, עתרה להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 3 חודשי מאסר לבין 12 חודשים, ולמקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

10. הנאשם הביע חרטה לפני בית המשפט על מעשיו.

דין והכרעה

11. המעשים המיוחסים לנאשם, חמורים ופוגעים בבריאות הציבור ובסדר הציבורי. החזקת הסמים בכמות גדולה, עשויה להוות פתח ליצירת סביבה עבריינית ולמגוון בעיות חברתיות קשות, כגון התמכרות וירידה בתפקודה הפיזי והמנטלי של החברה.

12. בית משפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות סמים וציין כי **"יסודה בפגיעה הישירה בצרכני הסמים ובסכנה העקיפה הנגרמת לציבור בכללותו.... כפי שמוגדר בפקודה, סם הקנבוס הוא סם מסוכן, והוראת המחוקק לעניין זה היא הדין הנוהג והמחייב. כל עוד לא נקבע אחרת, התפיסה לפיה קנבוס הוא בגדר" סם קל" ודינו שונה מדינם של סמים אחרים נעדרת אחיזה בדין, ואין בה כדי לבטל את החזקה הקבועה בפקודה"** (ר' רע"פ 1267/23 בלקר נ' מ"י (6.3.23) וההפניות הנזכרות שם).

13. הנאשם, כאמור, הורשע בכך שהחזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 3.33 ק"ג. מדובר בכמות גבוהה העולה על פי 22 מהכמות המותרת על פי חוק, ואף פי 11 מהכמות המותר לנאשם על פי הרישיון שניתן לו.

14. עיינתי בפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים ובפסיקה נוספת. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה, ונסמכת על חומרת המעשים וכלל הנסיבות. מטבע הדברים, קשה להצביע על מקרים בעלי מאפיינים זהים לזה שלפני, ובעניינו של כל נאשם מתבררות נסיבות שונות של עושה ושל מעשה. כך, שלא ניתן להקיש על העונש הראוי באופן ישיר מהחלטה זו או אחרת.

כמו כן, למען הסדר הטוב אבהיר כי עיינתי בפסיקה שהוצגה לי על ידי הצדדים אך לא ראיתי לנכון לציין את כלל החלטות אליהן הופנית, אלא למספר החלטות מצומצם, שיש בכוחן להאיר את הענישה הנוהגת, בעבירות כאן. ראו למשל:

א. ברע"פ 1830/16 **רקיבי נ' מ"י** (11.4.16) המבקש הורשע בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שנתפס ברכבו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-2.3 ק"ג. בית משפט השלום גזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, בניגוד להמלצת שירות המבחן לעונש מאסר מותנה וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ב. בת"פ (ב"ש) 10596-12-20 **מ"י נ' אבו סבית** (16.4.23) הורשע הנאשם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שברכבו, בין רגליו, נתפסו 700 גרם קנביס. בית המשפט קבע כי המתחם נע בין 7 חודשי מאסר לבין 14 חודשי מאסר, ובשים לב להתקיימותם של שיקולי שיקום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות.

ג. ת"פ (שלום חד') 51006-11-21 **מ"י נ' ג'בארין** (23.6.22) הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות של החזקת סם מסוג חשיש וקנבוס, שלא לצריכה עצמית, במשקל של 1,556.36 גרם ו-4,670.48 גרם בהתאמה, כאשר שווי הסם אינו ידוע. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 9 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים, וגזר על הנאשם 1 מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בשים לב לעברו הפלילי, בעבירות דומות. על הנאשם 2, הנעדר עבר פלילי, נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ד. ת"פ (שלום - ים) **מ"י נ' גרמי** (13.5.21) הנאשם הורשע בכך שהחזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית במשקל של 1.5 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם חודש מאסר בדרך של עבודות שירות.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 17482-06-18 **מ"י נ' אלעול** (7.1.20) הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בגין כך שהחזיק בביתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 3.8 ק"ג. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשים, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

15. **לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לעבירה, לרבות הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה ומדיניות הענישה הרווחת, תוך אבחנה לענייננו, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים, לצד ענישה נלווית.**

עונשו של הנאשם

16. לא מצאתי כי בנסיבות המקרה שלפניי, הצדק לסטות ממתחם הענישה ההולם, לקולה או לחומרה.
17. בתוך מתחם העונש ההולם על בית המשפט לאתר את עונשו של הנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
18. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בדפוסיו ההתמכרותיים, מתייחס באופן רגשי והגנתי לעבירות, מביע עמדה קורבנית- תוך מיקוד שליטה חיצוני ונעדר יכולות לעריכת התבוננות מעמיקה בדפוסיו ובהתנהלותו השולית.
19. כמו כן, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה וסיכוי נמוך לכך שהליך שיקומי יתרום לצמצום הסיכון. בנסיבות אלה ונוכח שלילת הנזקקות מצדו של הנאשם נמנע שירות המבחן מהמלצה והמליץ על הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה.
20. מנגד, שקלתי את העובדה כי הנאשם ללא הרשעות קודמות בפלילים, הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. עוד התחשבתי בכך כי מדובר בבחור צעיר, כבן 23 אשר שומר על יציבות תעסוקתית.
21. נוכח כלל נסיבותיו של הנאשם, המפורטות לעיל ובשים לב להתרשמות שירות המבחן, מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה. אמנם אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, אך אין זה חזות הכל. מכלול השיקולים מוביל לכך כי אין מקום להעמיד את עונש הנאשם בתחתית מתחם הענישה. זאת ועוד, מאחר והנאשם עצור במסגרת הליך אחר, אין מקום לבחון התאמתו לריצוי העונש בעבודות שירות, ואף הנני סבורה כי בשל חומרת העבירות, לא ניתן להימנע מהשתת עונש מאסר שלא מאחורי סורג ובריח.

סוף דבר

22. לאור האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים.

ב. מאסר לתקופה של 5 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. קנס בסך 2500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.24 וב-1 לחודש שלאחריו.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי ויועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות. הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לקבלת הוראות בעניין התשלום.

ד. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 30 יום.

הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ליום 1.9.24.

מובהר לנאשם כי היה ולא יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט, יחשב כפסול אך הפסילה תמנה מיום ההפקדה בלבד.

ה. פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים פסילה על תנאי והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה תקף.

צו להשמדת הסמים והמוצגים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ד, 14 אפריל 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.